

Belangrijke vragen omtrent opwekking

Richard Owen Roberts

Als een opwekking plaatsvindt, is dat een kwetsbare zegening, een zegening die daarom met grote zorg behandeld moet worden. Het falen om juist om te gaan met deze zegening van God heeft er in het verleden vaak voor gezorgd dat een opwekking belet werd in haar hoogste en beste resultaten.

Het lieflijke in de aard van een opwekking is dat alle ogen op God gericht zijn. Als de aandacht zich naar jou of mij keert, of naar één of ander verschijnsel, naar één of andere goede waarheid of naar wat dan ook; als de ogen afgedwaald zijn van de Verlosser Zelf, neemt de opwekking af en zal zij snel ten einde zijn.

Het is dus noodzakelijk dat we onszelf voorbereiden op een opwekking, door grondig de aard van ware opwekking te onderscheiden, en door, wat het ook kost, de ontwrichtende en schadelijke factoren tegen te gaan die Satan weet te gebruiken om de goede effecten van Gods werk in een opwekking te minimaliseren.

1. Is er een Bijbelse grond voor dat wat er gaande is in de naam van opwekking?

Het is goed voor te stellen dat iemand ergens in de Bijbel of kerkgeschiedenis bevestiging wil vinden die bijna elke vorm van beleving rechtvaardigt. Maar in plaats van bevestiging te zoeken voor dat wat we beleven, zouden we ons moeten afvragen: 'Is hier een Bijbelse grond voor? Wordt het onderwezen in de Bijbel? Wordt het bevolen of aangespoord in de Bijbel?'

Er is geen gevaar dat de ogen van de Verlosser afdwalen wanneer we vast blijven houden aan de dingen die de Bijbel vereist, maar als we dingen toestaan die geen Bijbelse grond hebben, brengen we het werk van God in gevaar.

De Schrift draagt ons op om dingen te toetsen en ze rechtvaardig te oordelen (1 Johannes 4:1; Johannes 7:24). Met andere woorden; we moeten onderscheiden of iets juist of verkeerd is, goed of fout, volgens de standaarden zoals ze ons gegeven zijn in de Schrift. 'De geestelijke mens onderscheidt alle dingen' (1 Kor. 2:15a).

Het ligt voor de hand dat dit succesvol te kunnen doen, we in staat moeten zijn om volkomen te kunnen begrijpen de dingen die de Bijbel rechtvaardigt. Daarom is het nodig, in de voorbereiding op een opwekking, dat we onszelf overgeven aan de ontdekking van Gods gedachten door de hele Schrift heen, zodat we bekwaam zijn om dingen die plaatsvinden te toetsen.

2. Is dat wat gaande is in overeenstemming met de gehele grondtoon van de Schrift?

In het verleden (evenals in het heden) hebben bewegingen, die door sommigen opwekkingen werden genoemd, mensen doen brullen als leeuwen, doen tekeergaan als honden, doen rollen in het gangpad als circusclowns en doen lachen alsof God één of ander vermaak was. Er zijn enige vertakkingen geweest van ware opwekkingen die dergelijke ongebruikelijke activiteiten als hoofdzaak beschouwden.

We moeten onszelf echter afvragen of de grondtoon van de Schrift wel suggereert dat het in Gods gedachten en hart is dat Zijn kinderen zichzelf op deze wijze gedragen! Je zult allicht ergens een voorbeeld vinden, in de Schrift of in de geschiedenis, van iemand die zich gedraagt als een beest of een krankzinnige, maar wie suggereert dat de grondtoon van de Schrift bedoelt dat we ons op dergelijke manier moeten gedragen?

Als enige vreemde geest zich onder ons beweegt of een vreemd vuur in ons midden brandende is, dan kunnen we onszelf wel laten gaan en tekeergaan als honden, maar laten we dit gedrag zeker niet aan God toerekenen.

Wanneer er ook maar tekenen zijn van Zijn klaarblijkelijke aanwezigheid, vraag jezelf dan voortdurend af met betrekking tot de verschijnselen, 'Neemt dit de gehele grondtoon van het Woord van God in acht?'

3. Staat de Bijbel centraal en wordt deze trouw gepredikt en onderwezen, en wordt deze zelfs van steeds groter belang naarmate de beweging vordert?

De prediking van het Woord van God is het voornaamste instrument dat God ons heeft gegeven voor de redding van verlorenen en voor de groei en vooruitgang van Gods volk in de wegen van Christus. Elke beweging die tekortschiet in een solide Bijbelse prediking moet met kritische ogen worden bekeken. Elke gebeurtenis die de krachtige prediking van de grote leerstellingen van het geloof overschaduwde, is onmiddellijk te betwijfelen.

In de gehele kerkgeschiedenis is er geen noodzakelijkere of geweldigere tijd voor prediking dan in een tijd van opwekking. Hierin tekortschieten heeft de grootst mogelijke consequentie.

4. Is dat wat gaande is in overeenstemming met Gods wezen?

Neemt het werkelijk in acht wat God over Zichzelf heeft geopenbaard? Wat is het meest duidelijke effect van opwekking? Dat is duidelijk: heiligheid! In een onvervalste opwekking daalt een ontzagwekkend overtuiging van de zonde neer op mensen, tot ze bij het punt komen waarop ze op een of andere wijze gaan uitroepen, als: 'Wee mij! Ik ben verloren! Ik ben een mens van onreine lippen, onrein van hart!'

Opwekking wordt gekenmerkt door diepe bekeringsen zoals in normale tijden niet voorkomt en die aanwezigheid van diepe bekeringsen resulteert in een glorieuze nieuwe heiligheid. Dat is naar Gods natuur! Maar is lachen wanneer Christus' kruisiging wordt voorgehouden naar Gods natuur? Is rollen door het gangpad Goddelijk? Is in de greep genomen zijn van spiertrekkingen naar God's wezen? Is vallen op de vloer en schuimbekken Goddelijk? Als deze dingen Gods wezen uitdrukken, over welke god hebben we het dan eigenlijk? Zeker niet de God van de Bijbel!

5. Vestigt dat wat er gaande is de aandacht op Christus?

We begrijpen dat het in de aard van opwekkingen ligt dat emoties bewogen worden tot grote diepte. Maar mensen wier emoties aangeroerd zijn kunnen het voorwerp zijn van zowel dwaze, duivelse sturing als goddelijke sturing.

In de eerste dagen van de achttiende-eeuwse opwekking in Engeland, waren er vrouwen die flauwvielen of in een zekere trance raakten. George Whitefield kondigde aan dat elke vrouw die zich hierin liet meevoeren, uit de samenkomst zou worden verwijderd. Weet u wat er gebeurde? De vrouwen hielden er gelijk mee op.

Als het zichtbare verschijnsel het onderwerp van de aandacht van de mensen wordt, dan weet je dat dit niet van God is omdat datgene dat van God is altijd de aandacht op Christus vestigt. Hij wordt altijd het onderwerp van gesprek. Hij wordt het middelpunt.

6. Is er iets omtrent deze verschijning dat het koninkrijk van de duisternis verhoogt?

Is het een gemengde zegening? Versterkt het aan de ene kant een deel van Gods volk terwijl het een ander deel juist schade doet? Kunnen de krachten van het kwaad heimelijk zich verblijden om iets wat er gebeurt, terwijl op hetzelfde moment zij die de gerechtigheid liefhebben God zegenen in de naam van opwekking? Gods zegeningen zijn niet gemengd. Je zult het nooit tegenkomen dat God iets zendt dat zowel een beetje goed en een beetje kwaad in zich heeft.

Veel gebeurtenissen die iets goeds in zich schenen te hebben, hebben pijnlijk genoeg verdeeldheid in kerken teweeggebracht. Het is niet vreemd dat een kerk, die bestaat uit gelovigen en ongelovigen, zich waarschijnlijk zal verdelen na een opwekking, maar wat valt er te zeggen over een werk dat twee oprechte broeders uit elkaar drijft? Christus' hart roept Zijn volk op om één te zijn (Johannes 17). Judas maakt duidelijk dat degenen die verdeeldheid veroorzaken verstoken zijn van de Geest (vers 19). Daarom kunnen we er zeker van zijn dat een beweging van verdeeldheid niet van God is, maar eerder een reden voor de duivel om te feest te vieren.

7. Is bekering onder gelovigen één van de leidende kenmerken?

Hoe kan een bepaalde beleving een ware opwekking genoemd worden als het geen overtuiging van zonde teweegbrengt die tot oprecht berouw en bekering leidt? God heeft duidelijk gemaakt dat Zijn wil voor Zijn volk hun heiligmaking is (1 Thess. 4:3) en heeft ons gewaarschuwd dat zonder heiligheid niemand de Heere zien zal (Hebr. 12:14).

Als er alleen opgewektheid is of hartstochtelijke gevoelens zijn, en bekering ontbreekt, is dan de beleving een herstel van de heiligheid die God verwacht? Kan een stap voorwaarts in gehoorzaamheid worden gemaakt zonder dat die eerst is gegrond op een totale afwijzing en haat van de zonde? Bekering is een kenmerkende sleutel geweest van elke ware opwekking. God is niet willig om mensen die zich niet willen bekeren te belonen met toenemende zegeningen.

8. Wordt het opgewerkt door menselijke activiteit of emoties, of wordt het opgewekt door de Geest?

Een menigte kan worden verteld om te gaan staan en met hun voeten te stampen, of hen kunnen suggestieve hints gegeven worden of een wenselijk of verwacht antwoord 'op de Geest', terwijl al hun acties zonder de werking van God zijn. God gebruikt mensen om het Evangelie te prediken, zondaren op te roepen tot bekering, ze aan te sporen tot heiligheid; maar de kracht, overtuiging en bekeringen die geschieden, zijn van God. Deze dingen die God Zelf doet zijn niet voortgebracht door mensenwerk of menselijke dwang.

9. Is dat wat gaande is onderworpen aan menselijke besturing?

Eerder refereerden we aan de bijeenkomsten in Whitefields dagen, toen hij het zogenoemde 'flauwvallen' of neervallen verbood, en de vrouwen er mee staakten. Als een leider kan zeggen, 'Stop al het lawaai en deze onzin', en het dan ook werkelijk stopt, dan is het duidelijk dat zijn oorsprong bij de mens ligt en niet bij God.

De Godvruchtige Andrew Murray trachtte controle te krijgen over het werk van de Heilige Geest in zijn kerk in Zuid Afrika, maar spoedig ontdekte hij dat het werk van God groter is dan de meest geliefde en gerespecteerde voorgangers.

Een fenomeen, een gebeurtenis, een evenement dat onder orde of bevel staat, en bevolen kan worden om op te houden, is niet van God. Dit wil niet zeggen dat goddelijke mensen niet onder de Heilige Geest leiding kunnen geven, maar het wezen van dat wat gaande is in ware opwekking is geen menselijke besturing. Dit is God aan het werk!

Bekering zal doorgaan, gebrokenheid zal toenemen, evenals de geest van gebed, de verheerlijking van God zal opbruisen als God Zijn volk bezoekt – ongeacht wat voor instructies gegeven zijn. Als God in het midden van Zijn volk is, dan is Hij die alle dingen bestuurd.

10. Wordt door alles wat er gebeurd een gedachtenpatroon geschapen van "wij hebben het" en anderen "hebben het niet"?

Als er iets gebeurd in de naam van religie kan het zo zijn dat sommigen denken dat ze "het" werkelijk bezitten en anderen dat niet hebben. Geestelijke trots is bijzonder gevaarlijk, en nooit afkomstig van God.

Een studie van de opwekking in Wales van 1904-1905 illustreert ons duidelijk dat één van de zwakke punten deze “wij hebben het-zij hebben het niet” mentaliteit was. Sommige die zich de “kinderen van de opwekking” noemden, werden achterdochtig jegens andere gelovigen in Wales die niet onder de opwekking tot Christus gekomen waren. Een deel van de oorzaak van de afname van de opwekking na 1905 is te wijten aan het feit dat men dacht in termen als dat opwekkingsomstandigheden superieur waren aan andere omstandigheden.

11. Is dat wat gaande is iets dat ongelovigen, sektes, valse religies, en andere niet-christenen ook hebben beleefd of gepraktiseerd?

Iemand zal zich er wellicht aan storen, maar het is niettemin waar dat zelfs manifestaties zoals wonderlijke genezingen, de gave van spreken in tongen, en opstaan uit de dood ook vermeld zijn door sektes als de Mormonen en anderen. Dit veronderstelt niet automatisch dat deze dingen niet van God zijn, maar het zou eigenlijk elk blind enthousiasme voor dergelijke fenomenen moeten doen afnemen wanneer we realiseren dat ze niet uitsluitend christelijk zijn. Als ongelovigen ook ervaring met deze dingen hebben, zou er een vlag van wantrouwen in onze gedachten moeten opkomen met betrekking tot dat wat gaande is.

Echter, is het gebracht worden in een diep en blijvende ervaring van waarachtige bekering en geloof iets dat voorkomt in de beleving van ongelovigen? Nee, inderdaad niet! Is verliefd worden op Christus en het omhelzen van wat God ons verlangt te zijn, iets dat voorkomt in andere geloofsgemeenschappen?

Er zijn enkele zaken waarvan het zeker en duidelijk is dat ze van God zijn –absoluut en exclusief Christelijk. We zouden ons op deze dingen moeten focussen in plaats van op zaken wat ongelovigen ook kunnen en waaraan zij deel hebben.

12. Kunnen ongelovigen deelnemen zonder een blijvende verandering in hun geestelijke toestand?

In elke opwekking komen mensen voor die misleid zijn, die opwinding beleven zonder echte verandering. Maar over het algemeen zal in een ware herleving elke vervalsing ontdekt en uitgeworpen worden.

Iemand kan verlevendiging beleven temidden van een religieus oproer en toch vervolgens leven als de duivel. Hij kan gegrepen zijn door een intense religieuze ijver, dit wekelijks onophoudelijk praktiseren, en tenslotte terugkeren tot een goddeloze leefstijl. Maar je kunt je niet bekeren en geloven en toch onveranderd blijven; en juist bekering en geloof zijn de zaken waar een opwekking om draait.

Dus vraag je af: ‘Zijn ongelovigen over het algemeen in staat om continu deel te nemen zonder blijvende geestelijke verandering?’ Zo ja, dan is de zogenaamde opwekking niet van God.

13. Brengt dat wat gaande is verwarring voort in de lokale gemeenschap van Gods kinderen en daarbuiten?

Ik vraag niet of de wereld in verwarring is. Op de dag van de uitstorting van de Heilige Geest, kwamen ongelovigen in menigte aangesneld, zich afvragend of God’s kinderen soms gek geworden waren of dronken. De vraag is: zijn de heiligen, God’s kinderen, degene die Jezus liefhebben, verward door datgene wat gaande is?

De Heilige Geest is niet de oorsprong van verwarring. Als de ware kerk in een continue verwarring is gedurende een geestelijke beweging, dan is dat niet van God. Wanneer de Heilige Geest Gods volk doet neerbuigen in gebrokenheid en berouw over de zonde, dat brengt dat hen niet in onrustige verwarring.

14. Zijn de leiders Godvruchtige mensen en stellen zij zich onder gezag van andere Godvruchtige broeders, of zijn zij zichzelf tot wet?

De Bijbel vertelt ons, 'In een menigte van raadgevers is veiligheid'. Godvruchtige mensen bezitten de grote wijsheid en de dringende noodzaak van het openstaan voor andere Godvruchtige leiders. In tijden van opwekking is deze algemene behoefte van raad vragen zelfs groter dan normaal.

Als je je in een beweging bevindt waar de leiders niet de raad en leiding van Godvruchtige mensen buiten hun gemeenschap zoeken, wees dan op je hoede. Een grote tragedie vond plaats gedurende de 1904-05 Welsh opwekking. Evan Roberts, een beginnend leider, was jong, en in bepaalde opzichten onwijs. De oudere, wijzere Godvruchtige broeders in zijn omgeving zouden zich rondom hem vergaderd moeten hebben als raadgevers. Ze zouden hem aangespoord moeten hebben om aan hen verantwoording af te leggen, en op deze wijze zouden ze zowel Evan Roberts als het werk van God in de opwekking bewaard hebben. In plaats daarvan scheen de heersende slogan te zijn: 'Raak Gods gezalfden niet aan'.

Als gevolg daarvan werd Evans bediening een toenemende onevenwichtigheid, en tenslotte werd hij verwijderd uit de opwekking, blijkbaar lijdend aan een hevige zenuwzinking. De opwekking zelf was tamelijk van korte duur en veel van wat had moeten gebeuren bleef achterwege.

Als een leider ooit anderen nodig heeft om hem verantwoordelijk te houden, dan is het wel wanneer de Geest van opwekking neerdaalt. Als degenen in leiderschap zich verzetten tegen raad en weigeren om verantwoording af te leggen voor hun onderwijs en gedrag, dan is er reden om vraagtekens te zetten bij de geldigheid van hun bediening.

15. Is dat wat gaande is gericht op het lichamelijke en tijdelijke of op het geestelijke en eeuwige?

Mijn hart gaat uit naar dat wat het vult met grotere liefde voor de Verlosser. Een opwekking die heiligheid voortbrengt is waar ik vurig naar verlang; en ik ga er vanuit, ik hoop het van harte, dat u en jij daar ook naar hunkeren.

Maar ik kan niet opgewonden raken van een religieuze gebeurtenis die mensen slechts lichamen beïnvloedt, die gefocust is op tijd en niet op eeuwigheid, op het lichaam en niet op de geest. Wat ik wil horen is niet dat iedereen danst, springt of het uitroept, maar dat zij zich bekeerd hebben van alle zonden en gehoorzaam aanbidden aan Christus' voeten.

16. Laat dat wat gaande is een ware innerlijke verandering zien van gesteldheid?

De diepste essentie van zonde is het 'ik'. Het is ik versus God en mij versus jou. Als dat wat we opwekking noemen oprecht is, als het werkelijk van God is, dan zal het een innerlijke verandering van invloeden voortbrengen, die iemand in staat stelt om op te houden zichzelf lief te hebben en te beginnen met het heerlijk liefhebben van God en de naasten. De verandering die het innerlijk teweegbrengt zal niet tijdelijk zijn, maar blijvend. Wees op uw hoede voor elke religieuze activiteit dat niet deze blijvende verandering van affectie voortbrengt.

17. Stemmen de oudste en meest ervaren en Godvruchtige personen in het Koninkrijk van Christus er mee in?

Wanneer opwekking plaatsvindt, dan is het gebruikelijk dat er enige tegenstand is, maar dat komt niet van de oudste, meest Godvruchtige, ervaren mensen in het koninkrijk. Tegenstand komt meestal uit de hoek van diegene wier eigen koninkrijken geschud worden door het echte werk van God. Wanneer de hoogmoedigen van hart hun eigen koninkrijken zien ontworpen worden, dan vechten ze tegen opwekking omdat ze in werkelijkheid niet geven om het werk van God.

Stel eens een gebeurtenis voor die vaker voortkomt in opwekkingen. De jongere mensen zijn geneigd zichzelf uit de hand te laten lopen en zich richting uitspattingen te begeven. Mogelijk zeggen ze zelfs tegen oudere mensen: 'Ga zitten en wees stil. De mensen hebben er genoeg van om naar je te luisteren en willen luisteren naar iemand onder ons die het vuur heeft. Wij zullen nu de dingen gaan overnemen'. We zouden moeten blijven twijfelen over alle gevallen waarin Godvruchtige, ervaren, oudere mensen aan de kant gezet worden.

Vanuit historisch standpunt, is de verwachting dat een oudere man de komende opwekking zal leiden zeer gering. (Deze veronderstelling brengt natuurlijk niet de soevereiniteit van God in rekening Die doet wat Hij ook maar wil). Maar er zijn maar weinig voorbeelden te noemen van een groot werk van God dat onder leiding stond van een oude man. Als er een opwekking komt, is het waarschijnlijk dat deze geleid zal worden door jongere mannen – maar dan wel jongere mannen die waarde hechten aan raadgeving en leiding van degenen die boven hen staan.

Ik vertrouw erop dat het je duidelijk is, wanneer je al deze vragen in ogenschouw neemt, dat het onderscheidingsvermogen dat alleen de Heilige Geest kan geven, zo belangrijk is in deze zaken. Zoek het met heel je hart. Zoek het continu. En moge God, in Zijn machtige genade, ons een opwekking geven die doordringt en toeneemt totdat de gehele wereld weet dat Jezus Christus God is.

© 2008 – Vertaling M. Hof – Copyright Stichting Heart Cry. Informatie: www.heartcry.nl